

داود. اسعد

سوم دسامبر ۰۹

اوباما:

«ما متقاضی این جنگ نبودیم»

این دگر بزرگترین خیانت در حق بشریت است که آقای اوباما رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا بعد از لشکر کشی های اضافه از هشت سال و بیشتر از سی سال دامن زدن به مسئله افغانستان چه از جانب خودش و یا اداره های قبلی ایالات متحده اظهار بیعلاقه گی و بی خبری میکند.

ما شاهد انواع جنایات و خیانت های امریکائیان و همدستان ناتوی شان در افغانستان بودیم، هستیم و خواهیم بود. اگر حافظه قاصر آنانیکه اکنون بیخبری را پیشه ساخته اند به حکم وجدان بیدار گردد و از ایشان سوال شود که آقایون و خانمها مبارزه تان بخاطر دموکراسی و ضد تروریزم به کجا انجامید؟ عاقبت دانستید که افغانستان کشوری نیست که بخاطر برآورده شدن آرمانهای شما از مراحل واجبی تحولات اجتماعی- اقتصادی جهش داده شود؟

ولی نه! من اشتباه کردم، زیرا شما بخاطر آن مطلب هم با همه زراد خانه جنگی تان و نیروها از ۴۳ کشور جهان بالای کشور کوهپایه های هندوکش نریختید، بلکه بیائید محاسبه کنیم که امروز سرمایه دار در جنگ و یا محل سرمایه گذاری نمیکند که در آن ضرری متصور باشد.

عراق تاراج شد و مخروبه هایش باید از جانب غربیهائیکه به چاپیدن و سیطره جوئی مشهور اند دوباره احیا گردیده و بار دوم وابسته گی عراق به جهان غرب تأیید گردد. در هنگام اقامت نیرو های تان در عراق چه بلائی نبود که بر سر مردم آنکشور نیاوردید. برعلاوه آنکه آنانرا مورد تحقیر، توهین، شکنجه، تجاوز، تهدید و تحکم قرار دادید، برحریم خانواده و ناموس شان هم متعرض شدید و تعدادی از آنان را به شکنجه گاه پر آوازه خلف تان آقای بووش فرستادید تا در آنجا "تجدید تربیت" شوند. آیا اینها همه و همه جنایت و خیانت نیست؟.

زمانیکه شما از طریق عراق مؤفق به تجاوز علیه دولت آخوندی ایران نشدید و همه عملیاتهای تان به ناکامی مواجه شد، عراق را به قصد افغانستان نه تنها بخاطر تصفیة حساب های قبلی در زمان شاه و آیت الله خمینی ترک گفتید، بلکه خصوصیت ذاتی نظام تان که سرمایه داری امپریالیستی و گلوبالیستی است درین خطه اهمیت بیشتر دارد .

بیائید اعتراف نمائیم که این درد و رنج مردم افغانستان نیست که شما را وسیله شده تا در افغانستان برای بهبود وضع شان دست بکار شوید، بلکه ترس تان از به پایان رسیدن ذخائر زیر زمینی انرژی در کشور های تحت نفوذ تان است. شما به هر نحوی باشد درین کشور ها تسلط دارید ولی میخواهید منابع جدید را به آن ضمیمه سازید تا باشد که پس از مکیدن شیرة جان کشور های تحت نفوذ تان به دیگران دستیابی داشته باشید. اینجاست که اهمیت کشور های آسیای میانه و همجوار آن به شمول ایران در دستور روز قرار میگیرد.

ادامه دارد!